

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2Csp/25/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8223200895
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Dulina
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2024:8223200895.4

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Tomášom Dulinom v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, B., o zaplatenie 1 025,90 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 828,87 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 828,87 eur od 21.10.2021 do zaplatenia, to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 61,58 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 26.05.2023 sa pôvodný žalobca (VÚB, a.s.) domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1 025,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 03.11.2020 do zaplatenia a nahradiť žalobcovi trovy konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že pôvodný žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 09.10.2019 zmluvu o pôžičke č. 21526149/9109803162 (evidenčné číslo zmluvy/príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol Žalobca Žalovanému pôžičku vo výške 1378,87 Eur („Cena na splátky“ alebo „Pôžička – finančné plnenie“) na kúpu spotrebného tovaru bližšie špecifikovaného v zmluve (biela technika). Kúpna cena tovaru bola 1378,87 Eur. Žalovaný pri podpise zmluvy uhradil akontáciu vo výške 0 Eur a na zvyšok kúpnej ceny Žalobca poskytol Žalovanému pôžičku podľa uvedenej zmluvy o pôžičke. Účelom Zmluvy bolo poskytnutie pôžičky na zakúpenie tovaru na základe vlastného výberu Žalovaného. Cena na splátky znamená viazaný spotrebiteľský úver v čiastke poskytnutej Žalovanému Žalobcom, a to vo výške kúpnej ceny konkrétneho tovaru zníženej o zaplatenú akontáciu. Akontácia je časťou kúpnej ceny tovaru, ktorú žalovaný zaplatil pred dodaním tovaru. Obsahu uvedených pojmov vyplýva nielen zo Zmluvy samotnej - ich výklad je obsiahnutý aj v Podmienkach k Zmluve o pôžičke (resp. Všeobecných obchodných podmienkach), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy. S podmienkami zmluvy a ich obsahom sa Žalovaný oboznámil, čo potvrdil vlastnoručným podpisom. Podľa zmluvy o pôžičke mal Žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 28 mesačných splátkach v sume 60 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1680 Eur (pozn. uvedené bez akontácie). Do dnešného dňa uhradil Žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu (bez akontácie) 550 Eur. Vzhľadom na to, že Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, Žalobca listom z dňa 26.08.2020 – Predžalobná upomienka, vyzval Žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol Žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne

Žalobca Žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, Žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.10.2020 úver zosplatnil, o čom bol Žalovaný informovaný listom z dňa 28.10.2020 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplatneniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premičacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa Žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne Žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods.9 ObčZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplatneniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel Žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. K uvedenému poukazujeme na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici Sp.zn.: 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne Sp.zn.: 17Co/447/2016. Do dnešného dňa Žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 10.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh Žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 1025,9 Eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde obvyklá doba doručenia zásielky je 5 dní. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 118,51 Eur, si Žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu mal Žalovaný uhradiť sumu 1575,9 Eur /označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“/. Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatnení, pričom výsledná suma zahŕňa aj akontáciu: Počet splátok Výška splátky Suma splátok (počet*výška) Suma po zosplatnení akontácia Spolu Istina (Eur) 11 60 660 915,9 0 = 1575,9. Ku dňu podania žalobného návrhu Žalovaný uhradil sumu 550 Eur. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“, pričom zahŕňa akontáciu vo výške 0 Eur a celkovú sumu vykonaných úhrad vo výške 550 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Istina - Úhrady = Žalovaná suma 1575,9 Eur - 550 Eur = 1025,9 Eur Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 118,51 Eur /stĺpec „Pokuta“/, ktorú si Žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení pôvodný žalobca v žalobe označil a v prílohe predložil zmluvu o spotrebiteľskom úvere, zmluvné podmienky, dotazník o klientovi, žiadosť o poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru a udelenie súhlasov, zmluvu o poskytovaní služieb, predžalobnú upomienku s doručenkou a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (bez doručenky), Notársku zápisnicu a Prehľad splátok a úhrad.

4. Uznesením súdu zo dňa 21.12.2023, č.k. 2Csp/25/2023 - 95 bolo pripustené, aby namiesto pôvodného žalobcu do konania na strane žalobcu vstúpila Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154.

5. Žalovanému bola žaloba doručená do vlastných rúk dňa 25.08.2023. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 08.09.2023 uviedol, že nárok vznesený žalobkyňou nepovažuje za plne dôvodný. Medzi žalobkyňou a ním vznikol právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 zo dňa 9.10.2019 (ďalej len „Zmluva“). Uvedená Zmluva je zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“) a zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Uvedenou Zmluvou sa žalobkyňa ako veriteľ v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti zaviazala poskytnúť mu ako fyzickej osobe - nepodnikateľovi peňažné prostriedky do výšky schváleného úverového rámca na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a žalovaný som sa zaviazal úver splácať v pravidelných mesačných splátkach. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, čo je aj prípad zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 zo dňa 9.10.2019 uzatvorenej medzi ním a žalobkyňou. V tejto veci tak ide jednoznačne o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať i ustanovenia § 52 a nasl. OZ. Právne predpisy počítajú pri posudzovaní bonity aj s nákladmi na vyživovaciu povinnosť osôb, voči ktorým má žiadateľ o úver vyživovaciu povinnosť. V prípade žalovaného však veriteľ takéto náklady vôbec nezohľadnil. vôbec sa o nich nezaujímal. V Zmluve je síce uvedené, že je ženatý, avšak počet vyživovaných osôb je uvedený „0“. Pritom už z informácie o tom, že žalovaný je ženatý je jasné, že má

vyživovaciu povinnosť minimálne voči mojej manželke. Je teda zrejme, že veriteľ nedostatočne skúmal bonitu žalovaného, keď nezohľadnil ani tú vyživovanú osobu, ktorej existencia bola zrejme priamo zo zmluvy - manželku) a o prípadných deťoch nehovoriac. Preto je evidentné, že VÚB, a.s. ako veriteľ, nepostupovala pri uzatváraní Zmluvy s odbornou starostlivosťou. S ohľadom na vyššie uvedené sa žalovaný domnieva, že VÚB, a.s. v rámci schvaľovacieho procesu nekonala s odbornou starostlivosťou a z toho dôvodu je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a tiež nie je možné požadovať jednorazové splatenie úveru. Preto všetky splátky úveru mali byť započítané len na istinu. Úver mu bol poskytnutý vo výške 1378,87 €, uhradil splátky v celkovej výške 550 €, takže neuhradený zostatok istiny by mal byť 828,87 €. Nesplatenú istinu zaplatiť chce, avšak jeho súčasné majetkové pomery mu neumožňujú hradiť splátky v pôvodnej výške. Prišiel o zamestnanie, aktuálne je vedený v evidencii nezamestnaných a v súčasnosti nemá žiadne príjmy. Je otcom 5 nezaopatrených detí. S ohľadom na uvedené by chcel požiadať o možnosť uhradiť dlh v splátkach po 10 € mesačne. Z rovnakých dôvodov žiada i o to, aby v prípade trov konania bol aplikovaný § 257 zákona č. 160/2015 Z. z.. Civilný sporový poriadok. S ohľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby Okresný súd Bardejov rozhodol tak, že je povinný zaplatiť len nesplatenú časť istiny vo výške 828,87 €, a to v mesačných splátkach po 10 € s tým, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

6. Pôvodný žalobca k vyjadreniu žalovaného dňa 06.10.2023 uviedol, že vo vzťahu k platnosti zmluvy žalobca uvádza, že zmluva bola riadne podpísaná oboma zmluvnými stranami. V zmysle uvedeného tak boli splnené základné zákonné predpoklady pre platnosť právneho úkonu. Žalovaný rovnako tak nebol k podpisu zmluvy žiadnym spôsobom nútený a túto nepodpísal pod nátlakom, pričom žalovaný bol s parametrami zmluvy riadne oboznámený a tieto boli konkretizované vo forme zmluvných podmienok, s ktorými bol žalovaný riadne oboznámený. O skutočnosti, že došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy svedčia aj čiastkové úhrady žalovaného. Žalobca tak uvádza, že predložená zmluva bola riadne uzatvorená a je spôsobilým titulom na domáhanie sa žalovanej sumy. Žalobca je rovnako tak toho názoru, že zmluva nemôže byť od počiatku neplatná, nakoľko žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky a žalovaný vykonal aj niekoľko čiastkových úhrad v zmluvne predpísanej výške čím je tak preukázaná skutočnosť, že bol s podmienkami zmluvy riadne oboznámený. Žalovaným uvádzané tvrdenia sú tak zjavne účelové v snahe spochybniť platnosť právneho úkonu. Žalovanému = žiadateľovi bol poskytnutý spotrebiteľský úver. Žiadateľ uviedol v žiadosti priemerný čistý mesačný príjem vo výške 447,67€. Mesačný príjem žalovaného za posledné 3 mesiace bol vo výške - 437,00€, 453,00€ a 453,00€. Žiadateľ uviedol Rodinný stav: ženatý a Počet nezaopatrených detí: 0. Žiadateľom uvedené Mesačné finančné výdavky na žiadosti sú vo výške 0,- €. Pre zistenie skutočných finančných nákladov bol vykonaný dopyt do registra SRBI, kde boli zistené reálne výdavky klienta 0 € a výška mesačnej splátky na KK s limitom 500 EUR a teda do finančných výdavkov sme započítali 5% z limitu, t.j. 25 EUR. Životné minimum bolo vo výške 210,20 €, Životné minimum pre všetky nezaopatrené deti bolo vo výške 0€ a Zákonná rezerva bola vo výške 0 €. Posúdenie schopnosti splácať bolo vykonané v súlade s opatrením NBS č. 10/2017. Následne bol vykonaný prepočet schopnosti splácať: Rodné číslo klienta 9011048816 Meno a priezvisko klienta A. B. D. žiadosti 9109803162 Evidenčné číslo zmluvy 21526149 PRÍJMY Žiadateľ Príjem klienta 447,67 VÝDAVKY Iné mesačné výdavky (napr. SIPO, náklady na bývanie, telefón - klientom uvedené) 0,00 Mesačné finančné náklady (splátky úverov, hypoték lízingov - klientom uvedené) 0,00 Počet nezaopatrených detí 0 Životné minimum žiadateľa 210,20 Životné minimum všetky nezaopatrené deti 0,00 Mesačné splátky klienta uvedené v registri SRBI (splátkové operácie) 0,00 Mesačné splátky klienta uvedené v registri SRBI (kreditné operácie vrátane stavebných úverov, ktoré sa nachádzajú v kreditných operáciách) 25,00 Zákonná rezerva 0,00 VÝSLEDOK Príjem - Výdavky 212,47 Splátka úveru 60,00. Keďže výsledkom porovnania Príjmov a Výdavkov je suma vyššia ako je výška schválenej splátky, žiadosť bola schválená. Odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať poskytnutý úver (t.j. pri posudzovaní bonity žalovaného) bola zachovaná. V rámci kontraktačného procesu nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti veriteľa. Zákon o spotrebiteľských úveroch hovorí, že veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. V čase uzavretia zmluvy neexistoval žiadny legislatívny rámec stanovujúci konkrétne kroky, ktoré je veriteľ povinný v rámci posudzovania bonity dodržať a posúdenie postupom preto považujeme za plne v súlade s právnymi predpismi. Žalobca je toho názoru, že žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 08.09.2023 nepoužil prostriedky procesnej obrany alebo procesného útoku, ktoré by mali vplyv na posudzovanie oprávnenosti žalovanej pohľadávky. Žalobca v tejto súvislosti odporúča žalovanému vykonávať čiastočné úhrady vo výške v rámci jeho možností, pričom tieto sú a budú

riadne zaevidované na žalovanú pohľadávku. Nakoľko v konaní po vzájomných vyjadreniach neostali sporné skutočnosti, žalobca je toho názoru, že je možné vydať platobný rozkaz v zmysle žalobného petitu, pričom následne si žalovaný môže dohodnúť podmienky splácania svojho dlhu. Žalovaný v podanom vyjadrení predniesol konkrétny návrh splácania dlžnej sumy a to vo výške 10 Eur mesačne, ktorý sa však žalobcovi javí vzhľadom na nízku výšku navrhovanej splátky ako neprimeraný. Žalobca je toho názoru, že predloženými listinnými dôkazmi preukázal oprávnenosť domáhať sa zaplataenia finančnej sumy titulom žalobného petitu. Na základe uvádzaných skutočností tak žalobca v tomto štádiu konania zotrúva na podanej žalobe v celom rozsahu. Žalobca má za to, že žalovaný vo svojom vyjadrení slobodne, zrozumiteľne a vážne uskutočnil uznávací prejav, ktorý v tomto štádiu konania môže byť podkladom pre rozhodnutie formou Rozsudku pre uznanie nároku v zmysle ustanovenia § 282 a nasl. Civilného sporového poriadku. Žalobca je toho názoru, že prejav žalovaného nezakladá pochybnosti, ktoré by spôsobovali jeho neplatnosť v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka. Pôvodný žalobca navrhuje, aby súd vyhovel podanej žalobe rozsudkom pre uznanie tým spôsobom, že zaviazne žalovaného k úhrade dlžnej sumy v primeraných mesačných splátkach a zároveň prizná žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. K vyjadreniu priložil mzdový list žalovaného na rok 2019 a výsledok na dopyt do SRBI.

7. V podaní doručenom súdu dňa 02.11.2023 pôvodný žalobca uviedol, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. K otázke zosplatenia však uvádzame, že žalovaný sa mohol o zosplatení dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby. Žalobca uvádza, že predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom. Žalobca poukazuje na to, že žalovaný je v spore pasívny a doposiaľ nepredložil žiadne dôkazy a neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by žalobcov nárok na zaplataenie žalovanej sumy spochybňovali. V tejto súvislosti poukazuje na ust. § 151 CSP a taktiež na unesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp. zn.: 43CoCsp/40/2020 zo dňa 21.10.2020, z ktorého vyplýva, že „Ani v prípade spotrebiteľských sporov nie je súd oprávnený popierať skutkové tvrdenia za spotrebiteľa. Súd má byť nestranným rozhodcom v spore medzi dodávateľom a spotrebiteľom, nemôže byť advokátom spotrebiteľa. Takýto postoj súdu narušuje princíp rovnosti zbraní, ktorý je upravený aj v prípade spotrebiteľských sporov. Ust. § 151 CSP o popieraní skutkových tvrdení protistrany z aplikácie v spotrebiteľských sporoch vylúčené nebolo.“ Na základe uvedených skutočností žalobca naďalej trvá na podanej žalobe a navrhuje konajúcemu súdu, aby vyhovel podanej žalobe v zmysle žalobného petitu a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

8. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na deň 12.02.2024. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neúčast' a neúčast' žalobcu na pojednávaní, o jeho odročenie nežiadal. Pojednávanie sa bez predchádzajúceho ospravedlnenia neprítomnosti nezúčastnil žalovaný, ktorý nežiadal o odročenie pojednávania, preto súd podľa § 180 Civilného sporového poriadku rozhodol o tom, že pojednávanie uskutoční v ich neprítomnosti, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

9. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomných vyjadrení strán sporu, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, pričom vykonanie žiadneho z dôkazov nebolo žalovaným namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a sám žalovaný žiadne dôkazy nenavrhol a zistil tento skutkový stav:

10. Z listinných dôkazov vyplynulo, že dňa 09.10.2019 o 10.47 h bol vyhotovený písomný formulár Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162, na ktorom sú ako zmluvné strany uvádzané pôvodný žalobca ako banka a žalovaný ako klient. Uvedený formulár (zmluva) nie je podpísaný zástupcom žalobcu a v prípade žalovaného je uvedené len jeho meno a priezvisko, ku ktorým je pripojený kód „7oi7s2“.

11. Rovnaký kód „7oi7s2“ pri mene žalovaného sa nachádza aj na listinách a to „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere (Quatro)“, „Informácie o finančnom sprotredkovaní (SFA, VFA - Quatro), „Obchodné podmienky Quatro“ a „Dotazník o klientovi“, u ktorých ako dátum a čas ich vyhotovenia zhodne s formulárom zmluvy je uvedený údaj „09.10.2019 o 10.47 h“.

12. Okrem toho dňa 09.10.2019 o 10.40 h bol vyhotovený tiež formulár „Žiadosť o poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru a udelenie súhlasov (ďalej len „Žiadosť“),“ na ktorom v prípade žalovaného je uvedené len jeho meno a priezvisko, ku ktorým je však už pripojený kód „3y6i0h“, a dňa 15.07.2015 bol vyhotovený formulár „Zmluva o poskytovaní služieb“, ktorý žalovaný vlastnoručne podpísal.

13. Podľa článku 10 bod 10.2 formulára „Obchodné podmienky Quatro“, ktorý je opatrený kódom „7oi7s2“ pri mene žalovaného a dátumom a časom jeho vyhotovenia „09.10.2019 o 10.47 h“ (ďalej len ako „formulár „Obchodné podmienky Quatro“), ak sa Klient rozhodne pre uzatvorenie Zmluvy prostredníctvom elektronických prostriedkov, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila, Zmluvu Klient uzatvára Biometrickým podpisom. Zároveň podľa článku 2 „DEFINÍCIE“ uvedeného formulára „Zmluvou“ sa v takomto prípade rozumie písomná zmluva uzatvorená medzi Klientom a Bankou na dobu určitú, ktorej predmetom je poskytnutie Úveru a „Biometrickým podpisom“ digitálny vlastnoručný podpis Klienta elektronicky zachytený a zaznamenaný prostredníctvom technického vybavenia Banky, ktoré umožňuje jednoznačné a nezameniteľné určenie fyzickej osoby, ktorá takýto podpis vykonala, vrátane údajov o rýchlosti, tlaku a uhle, pod ktorým sa pero nachádza v čase vykonávania takéhoto podpisu.

14. Z vyššie uvedeného formulára Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 bolo zistené, že žalobca poskytol žalovanému úver ako viazaný spotrebiteľský úver na kúpu tovaru: biela technika - LG, s celkovou výškou a menou úveru 1 378,87 eur, kedy kúpna cena uvedeného tovaru predstavovala sumu 1 378,87 eur a akontácia bola vo výške 0 eur (t.j. 0,00 %). Celkové náklady žalovaného ako spotrebiteľa podľa obsahu tohto formulára tejto zmluvy predstavovali sumu 301,13 eur a celková čiastka úveru sumu 1 680 eur. Výška mesačnej splátky bola stanovená na sumu 60 eur, pričom žalovaný mal podľa uvedenej zmluvy splatiť celkovo 28 splátok. Splácanie splátok sa malo realizovať poštovou poukážkou.

15. V predmetnom formulári Zmluvy bola ďalej uvedená fixná ročná úroková sadzba vo výške 18,91 %, a tiež údaj RPMN stanovený hodnotou 18,91 %, ktorý je zároveň uvedený aj vo formulári „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere (Quatro)“, v ktorom sú taktiež uvedené aj jednotlivé predpoklady, z ktorých sa vypočítaval tento údaj a to dokonca ich priamym dosadením do príslušného vzorca.

16. Z formulára Zmluvy ďalej vyplynulo, že prvá splátka bola splatná dňa 20.11.2019 a ďalšie splátky mali byť splatné vždy do 20-teho dňa v mesiaci. Zmluva sa skončí úplným splnením všetkých povinností Klienta vo vzťahu k Banke dojednaných v Zmluve. Z formulára Zmluvy ďalej vyplynulo, že v rámci zisťovania údajov o žalovanom a jeho finančnej situácii bolo zaznamenané, že jeho čistý príjem za posledný mesiac, predposledný mesiac a predpredposledný mesiac bol 437 eur, 453 eur a 453 eur. Žalovaný mal veriteľovi predložiť výplatné pásky za posledné tri mesiace a pracovnú zmluvu s prekladom.

17. Podľa článku VII uvedeného formulára Zmluvy sa úver žalovanému poskytoval tak, že sa žalobca zaviazal za žalovaného zaplatiť kúpnu cenu tovaru sprostredkovateľovi, resp. v prípade že žalovaný ako klient sprostredkovateľovi uhradil akontáciu že sa žalobca zaviazal za žalovaného zaplatiť doplatok kúpnej ceny tovaru /bod 7.2 uvedeného článku/.

18. Z predmetného formulára Zmluvy ako aj z Prehľadu splátok a úhrad žalovaného číslo zmluvy: 21526149 vyplynulo, že tento neuhradil žiadnu akontáciu.

19. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca za žalovaného sprostredkovateľovi sumu úveru ako úhradu kúpnej ceny vyplatil v plnej výške 1 378,87 eur.

20. Podľa Prehľadu splátok a úhrad žalovaného číslo zmluvy: 21526149 na uvedený úverový vzťah, žalovaný uhradil splátky celkovo v sume 550 eur.

21. Žalovaný uhradil sumu 540 eur ku dňu 19.01.2020, teda uhradených bolo celkom 9 splátok (za mesiace november 2019 až júl 2020). Do omeškania sa teda dostal so splátkou úveru za mesiac august 2020. Dňa 20.01.2023 uhradil žalovaný žalobcovi sumu 10 eur.

22. Podľa článku X odsek 10.2 formulára Zmluvy označeného ako „Vyhlásenie okamžitej splatnosti Úveru“ bol žalobca oprávnený v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky, ktorá sa okamžite stane splatnou, t.j. vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho než tri mesiace a to za podmienok stanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

23. Listom zo dňa 26.08.2020 označeným ako „Predžalobná upomienka“ adresovaným žalovanému pôvodný žalobca upozornil žalovaného na nedoplatok na splátkach úveru v celkovej výške 180 eur, ktorý žiadal uhradiť bezodkladne na účet uvedený v predmetnom liste a zároveň ho upozornil na to, že ak do 05.10.2020 nedôjde k úhrade bude oprávnený úver zosplatiť. Uvedený list bol žalovanému doručovaný na jeho adresu uvedenú vo formulári zmluvy ako poštová zásielka ktorá dňa 02.09.2020 bola uložená na pošte a následne sa vrátila žalobcovi dňa 16.09.2020 s poznámkou „Zásielka neprevzatá v odbernej lehote“.

24. Listom zo dňa 28.10.2020 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ adresovaným žalovanému pôvodný žalobca mal tomuto oznámiť, že jeho dlh z vyššie uvedenej predmetnej úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Zároveň mu mal oznámiť, že jeho dlžná čiastka po tomto zosplatnení k uvedenému dňu predstavuje sumu v celkovej výške 1 036,03 eur, pričom istina sa bude ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania odo dňa zosplatenia až do úplného zaplatenia istiny. Zároveň ho mal vyzvať uhradiť celkový dlh na jeho účet uvedený v tomto liste. Žalobca nepreukázal, kedy bol daný list daný na poštovú prepravu a ani kedy bol uvedený list žalovanému doručený.

25. Podľa článku XIII odsek 13.2 predmetného formulára zmluvy banka (pôvodný žalobca) doručuje písomnosti na adresu klienta (žalovaného) uvedenú v zmluve na účely doručovania alebo inú adresu písomne oznámenú klientom (žalovaným) banke (žalobcovi) najneskôr pred dňom odovzdania písomnosti na poštovú prepravu zo strany banky (žalobcu). Oznámenia zasielané klientovi (žalovanému) do vlastných rúk sa považujú za doručené okamihom, kedy klient príslušné oznámenie obdrží.

26. Pôvodný žalobca osvedčil, že nahliadol pri posudzovaní úverovej bonity žalovaného do Spoločného registra bankových informácií „SRBI“, o čom súdu predložil výstup zo dňa 09.10.2019. Podľa tohto výstupu k uvedenému dátumu mal žalovaný v danom registri evidovaný jeden ukončený a jeden existujúci kontrakt. Existujúci kontrakt žalovaného bol evidovaný ako „Kreditné karty a stavebné úvery“. Splátky predstavovali sumu 15 eur mesačne, zostávajúca istina a príslušenstvo: 0 a rovnaký údaj je uvedený aj pri počte oneskorených dlžných splátok. Dátum poslednej delikvencie: 31.08.2018.

27. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 53 ods. 1, 3, 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté

medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

29. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

30. Podľa § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka, v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, Pri pochybnostiach o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré sa spravujú týmto zákonom, sa použije výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

31. Podľa § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, strany sa môžu odchyliť od ustanovení tejto časti zákona alebo jej jednotlivé ustanovenia vylúčiť s výnimkou ustanovení § 261 a § 262 ods. 2, § 263 až 272, § 273 ods. 1, § 276 až 289, 301, 303, 304, § 306 ods. 2 a 3, § 308, § 311 ods. 1, § 312, 313, § 321 ods. 4, § 324, 340a, 340b, 341, 365, 369 až 369d, 370, 371, 376, 382, 384, 386 až 408, 408a, 444, 458, 459, 477, 478, § 479 ods. 2, § 480, 481, § 483 ods. 3, § 488, 493, 499, § 509 ods. 1, § 592, 597, § 655 ods. 1, § 655a, § 660 ods. 2 až 4, § 668 ods. 3, § 668a, 669, 669a, 672a, 675, 676 ods. 1 a 2, § 711, 720, 725, 729, 743 a 771c.

32. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

33. Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

34. Podľa § 273 ods. 2 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, odchylné dojednania v zmluve majú prednosť pred znením obchodných podmienok uvedených v odseku 1.

35. Podľa § 273 ods. 3 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, na uzavretie zmluvy možno použiť zmluvné formuláre používané v obchodnom styku.

36. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

37. Podľa § 499 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

38. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

39. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/, g/, h./, i./ a l./ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,5a) b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poisťné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok, h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

40. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

41. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

42. Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky17a) sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch a úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu1d) tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

43. Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery len na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska, a to v závislosti od udeleného povolenia v tomto rozsahu: a) bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20a alebo b) v obmedzenom rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20b.

44. Podľa § 7 ods. 16 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

45. Podľa § 7 ods. 17 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, 17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

46. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

47. Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

48. Podľa § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou.

49. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia, d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) opis tovaru alebo

služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

50. Podľa § 9 ods. 15 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, Platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 20 kalendárnych dní po kalendárnom mesiaci zverejnenia priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

51. Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, veriteľ je povinný predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých a poskytnutých spotrebiteľských úveroch.

52. Podľa § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety.

53. Podľa článku 10 ods. 2 SMERNICE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2008/48/ES zo dňa 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza g./ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú

musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery.

54. Podľa § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

55. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c) alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 18b) f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia, g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

56. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až

57. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

58. Podľa § 10d ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. júnom 2014, odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi sa riadi podľa predpisov účinných do 31. mája 2014.

59. Podľa § 10d ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak dôjde k poskytnutiu peňažných prostriedkov spotrebiteľovi v období po 31. máji 2014 a pred 1. septembrom 2014, odplatu sa na účely tohto nariadenia vlády rozumie odplata obvykle požadovaná bankami a pobočkami zahraničných bánk podľa § 1 ods. 1 až 3 za úvery alebo pôžičky v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy a za najvyššiu prípustnú výšku odplaty sa považuje odplata, ktorá nesmie prevýšiť dvojnásobok úrokových mier úverov pre domácnosti zverejňovaných na webovom sídle Národnej banky Slovenska ako súčasť úrokovej štatistiky za prvý mesiac kalendárneho štvrtroka predchádzajúceho uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy; úverom alebo pôžičkou sa rozumie aj obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

60. Podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

61. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

62. Podľa § 1 ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

63. Podľa § 1 ods. 3 písm. b) nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, Odplatu podľa odseku 1 tvoria plnenia vyjadrené v peniazoch prepočítavané na percentá zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že 1. opakujúce sa plnenie v peniazoch za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka, vydeli sa sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100, 2. jednorazové plnenie v peniazoch sa vydeli sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100, 3. opakujúce sa plnenie v peniazoch za rok sa vydeli sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100.

64. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, 2a) naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

65. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

66. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

67. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

68. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 09.10.2019, teda ku dňu, ktorý vo formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 je vedený ako dátum jej uzavretia, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

69. Predovšetkým nebolo pochýb, že vzťah založený na základe písomného formulára Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 zo dňa 09.10.2019, ktorý by mal potvrdzovať existenciu úverového zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľskoprávny, a teda že uvedený zmluvný vzťah spĺňa predpoklady pre jeho zadefinovanie ako spotrebiteľskej zmluvy, a to jednak v zmysle zákonných definícií § 53 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a jednak aj v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, platného a účinného v čase vyhotovenie uvedeného formulára (ďalej len ako „zák. č. 129/2010 Z.z.“).

70. Z predložených listinných dôkazov v tomto spore nie je zrejmé, aby žalovaný pri dojednávaní náležitostí vo veci predmetného úveru konal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľské zmluvy je pritom charakteristické, že sa jedná o zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačení tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť zmeniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Vzhľadom na tieto skutočnosti preto vzťahy založené medzi stranami sporu je potrebné hodnotiť cez príslušnú právnu úpravu prijatú na ochranu spotrebiteľa.

71. V tejto súvislosti súd tiež upriamuje pozornosť na judikatúru európskeho súdneho dvora na povinnosti vyplývajúce vnútroštátnemu súdu pri posudzovaní ochrany spotrebiteľa v súvislosti s aplikáciou únieového spotrebiteľského práva. Z tej vyplýva, že „Súdny dvor viackrát potvrdil povinnosť vnútroštátneho súdu skúmať ex offo porušenie niektorých ustanovení únieového spotrebiteľského práva [pozri v tomto zmysle v súvislosti so smernicou 93/13 rozsudok zo 4. júna 2009, Pannon GSM, C-243/08, EU:C:2009:350, bod 32; v súvislosti so smernicou Rady 85/577/EHS z 20. decembra 1985 na ochranu spotrebiteľa pri zmluvách uzatváraných mimo prevádzkových priestorov (Ú. v. ES L 372, s. 31; Mim. vyd. 15/001, s. 262) rozsudok zo 17. decembra 2009, Martín Martín, C-227/08, EU:C:2009:792, bod 29, a v súvislosti so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar (Ú. v. ES L 171, s. 12; Mim. vyd. 15/004, s. 223) rozsudok z 3. októbra 2013, Duarte Hueros, C-32/12, EU:C:2013:637, bod 39].“ (porovnaj bod 62 rozsudku SÚDNEHO DVORA (tretia komora) z 21. apríla 2016 vo veci C – 377/14 - Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti Finway a.s. (ďalej len ako „rozsudok SD EÚ sp.zn. C - 377/14“).

72. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora systém ochrany zavedený smernicou 2008/48 vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k prístupiu na podmienky vopred pripravené predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (rozsudok z 1. októbra 2015, ERSTE Bank Hungary, C-32/14, EU:C:2015:637, bod 39 a citovaná judikatúra) (porovnaj bod 62 rozsudku C-377/14).

73. Povinnosť posúdiť ex offo nekalý charakter niektorých podmienok a existenciu povinných informácií v zmluve o úvere predstavuje v danej veci procesnú požiadavku, ktorá neplatí pre jednotlivcov, ale pre súdne orgány (pozri analogicky rozsudky z 10. septembra 2014, Kušionová, C-34/13, EU:C:2014:2189, bod 67, ako aj z 18. februára 2016, Finanmadrid EFC, C-49/14, EU:C:2016:98, bod 35 a citovanú judikatúru) (porovnaj bod 77 rozsudku C-377/14).

74. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sú vnútroštátne súdy pri uplatňovaní vnútroštátneho práva povinné vykladať ho v čo najväčšej možnej miere s ohľadom na znenie a účel smernice 2008/48 tak, aby sa dosiahol ňou sledovaný výsledok, a takto konať v súlade s článkom 288 tretím odsekom ZFEÚ. Táto povinnosť konformného výkladu vnútroštátneho práva je totiž vnútorne spätá so systémom Zmluvy o FEÚ, keďže umožňuje vnútroštátnym súdom v rámci ich právomocí zaistiť úplnú účinnosť práva Únie pri rozhodovaní o sporoch, ktoré im boli predložené (rozsudok z 24. januára 2012, Dominguez, C-282/10, EU:C:2012:33, bod 24 a citovaná judikatúra) (porovnaj bod 79 rozsudku C-377/14).

75. Vnútroštátne súdy, vrátane tých, ktoré rozhodujú v poslednom stupni, musia v prípade potreby zmeniť ustálenú vnútroštátnu judikatúru, ak vychádza z výkladu vnútroštátneho práva, ktorý je nezlučiteľný s cieľmi smernice (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. septembra 2019, Pohotovosť, C-331/18, EU:C:2019:665, bod 56 a citovanú judikatúru) (porovnaj bod 43 rozsudku C-679/18). Z toho vyplýva, že vnútroštátny súd nemôže vo veci samej platne zastávať názor, že sa nachádza v situácii, keď nemôže predmetné vnútroštátne ustanovenia vykladať v súlade s právom Únie len z toho dôvodu, že české

súdy /rozumej súdy členského štátu/ vykladali tieto ustanovenia v zmysle, ktorý nie je zlučiteľný s týmto právom. Vnútroštátnemu súdu teda prislúcha zabezpečiť plný účinok smernice 2008/48 a v prípade potreby neuplatniť z vlastnej iniciatívy výklad používaný českými súdmi /rozumej súdmi členského štátu/, pokiaľ tento výklad nie je zlučiteľný s právom Únie (pozri analogicky rozsudok z 8. novembra 2016, Ogňanov, C-554/14, EU:C:2016:835, body 69 a 70, ako aj citovanú judikatúru) (porovnaj bod 44 rozsudku C-679/18).

76. Súd tiež poukazuje aj na analytickú právnu vetu Uznesenia Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 246/2019 zo dňa 11.06.2019, podľa ktorej „Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP – procesné povinnosti a procesné bremená)“.

77. Následne súd vzhľadom na vyššie uvedené tak pri dôkladnom posudzovaní obsahu zmluvného vzťahu medzi sporovými stranami dôsledne naplňajúc ustanovenia únievého spotrebiteľského práva, ktoré v zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora má súd realizovať ex offio, posudzoval tento vzťah aj bez zreteľa na to, že zo strany žalovaného ako spotrebiteľa neboli určité skutočnosti tohto úverového vzťahu namietané, napriek tomu ich súd jednoznačne neurčil za nesporné, pokiaľ ďalšie listinné dôkazy tvrdenie žalobcu nepodporovali .

78. Súd pristúpil k posúdeniu samotného úverového vzťahu medzi stranami sporu z hľadiska naplnenia všetkých predpokladov, ktoré vo vzťahu k tomuto, resp. k zmluve, na podklade ktorej má byť založený, vyžaduje zákon č. 129/2010 Z.z. Nadväzne na to súd po vykonanom dokazovaní a po preskúmaní listinných dôkazov, a to predovšetkým písomného formulára Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 zo dňa 09.10.2019, formulára „Žiadosť o poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru a udelenie súhlasov (ďalej len „Žiadosť“)“ zo dňa 09.10.2019, ako aj formulára „Zmluva o poskytovaní služieb“ zo dňa 15.07.2015, a v neposlednom rade aj ďalších zmluvných dojednaní, zistil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom a žalovaným nespĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy v zmysle právnych predpisov platných v čase uzavretia tejto zmluvy, a tiež že sú tu dané ďalšie skutočnosti, pre ktoré je potrebné úver poskytnutý žalobcom na základe vyššie uvedeného formulára predmetnej zmluvy žalovanému považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň tiež súd zistil, že uskutočnené zosplatenie úveru nebolo vykonané v súlade so zákonom, a tak žalobcovi vznikol nárok len na tie splátky predmetného úveru, ktoré boli splatné a neuhradené do dňa rozhodnutia súdu o tomto žalobcom uplatnenom nároku pri zohľadnení už spomínanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti daného úveru.

79. Súd je predovšetkým toho názoru, že zmluva nie je medzi zmluvnými stranami uzavretá v riadnej písomnej forme (§ 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy).

80. Súd poukazuje na to, že formulár Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 zo dňa 09.10.2019 nie je opatrený žiadnym podpisom zo strany žalovaného, a to s poukazom aj na tvrdenie žalobcu o tom, že žalovaný mal oboznámenie sa s podmienkami zmluvy a ich obsahom potvrdiť vlastnoručným podpisom.

81. Žalobca predložil súdu formulár „Zmluva o poskytovaní služieb“ zo dňa 15.07.2015, predmetom ktorej je spôsob uzatvárania Zmlúv o Službách CFH, na základe žiadosti Klienta akceptovanej CFH alebo Klientom akceptovanej ponuky CFH, pomocou prostriedkov diaľkovej komunikácie a spôsob identifikácie Klienta s využitím Autentifikačných prvkov jedinečne Klientovi pridelených. V čl. 3, bod 3.1 predmetného formulára je o.i. upravený postup pri získaní služieb CFH, a to pri uzatváraní, zmene a zrušení služieb CFH, vrátane tých, ktoré vyžadujú písomnú formu prostriedkami diaľkovej komunikácie. Zmluvy o službách umožňuje formulár zmluvy uzatvoriť prostredníctvom Internetového rozhrania CFH alebo na predajni partnera prostredníctvom aplikácie iZmluvník.

82. Avšak pokiaľ ide o uzatváranie samotnej úverovej zmluvy prostredníctvom elektronických prostriedkov, to je ohľadom zmluvy, ktorá je predmetom posudzovania súdom upravené v článku XII.

bod 12.2 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 zo dňa 09.10.2019, podľa ktorého ak sa klient rozhodne pre uzatvorenie zmluvy prostredníctvom elektronických prostriedkov, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila, zmluvu klient uzatvára biometrickým podpisom.

83. Podľa Obchodných podmienok QUATRO bod 2. biometrický podpis znamená digitálny vlastnoručný podpis klienta elektronicky zachytený a zaznamenaný prostredníctvom technického vybavenia banky, ktoré umožňuje jednoznačné a nezameniteľné určenie fyzickej osoby, ktorá takýto podpis vykonala, vrátane údajov o rýchlosti, tlaku a uhle, pod ktorým sa pero nachádza v čase vykonávania takéhoto podpisu.

84. Na predloženej Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 zo dňa 09.10.2019 je ako podpis žalovaného pri mene a priezvisku uvedený kód „7oi7s2“. Súd je tak názoru, že proces uzatvárania vyššie uvedenej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemohol viesť k záveru, že táto zmluva spĺňa požiadavku zákona § 9 ods. 1 č. 129/2010 Z.z., a síce, že bola so žalovaným uzavretá v písomnej forme, nakoľko nebola podpísaná biometrickým podpisom tak ako to uvádza bod 2 Obchodných podmienok QUATRO.

85. Písomná forma právneho úkonu predpokladá podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka existenciu dvoch náležitostí, a to a./ písomnosti (spočíva v tom, že obsah právneho úkonu je zachytený v samotnom texte listiny) a b./ podpisu konajúcej osoby (spočívajúcu v tom, že podpisujúci potvrdzuje, že obsah listiny zodpovedá prejavu jeho vôle) /Fekete, I. : Občiansky zákonník . 1.zväzok (Všeobecná časť) Veľký komentár, 2. Aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava: Eurokodex 2015, str. 373/. Podpis je pojmovou náležitosťou písomnej formy prejavu. Písomný prejav platí až od podpisu. Bez podpisu sa písomný právny úkon považuje za imperfectum negotium, t.j. za neplatný (neúplný) právny úkon /Fekete, I. : Občiansky zákonník . 1.zväzok (Všeobecná časť) Veľký komentár, 2. Aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava : Eurokodex 2015, str. 379/.

86. Ustanovenie § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka umožňuje, aby sa právny úkon urobil prostredníctvom modernej komunikačnej techniky. Výslovne sa uvádza telegraf, ďalekopis a iné elektronické prostriedky (napr. fax, internet, email, mobilný telefón). Právny úkon urobený takouto formou zákon považuje za právny úkon v písomnej forme, ak sú súčasne splnené dve podmienky, a to a./ musí ísť o prostriedky, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a b./ musí byť identifikovaná osoba, ktorá takýmto spôsobom urobila právny úkon /Fekete, I. : Občiansky zákonník. 1. zväzok (Všeobecná časť) Veľký komentár, 2. Aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava: Eurokodex 2015, str. 387/.

87. V tejto súvislosti vyvstáva otázka, či úkon uskutočnený elektronickými prostriedkami, ktorý má byť písomný, musí byť podpísaný elektronicky podľa osobitného zákona, alebo či prípadne stačí všeobecná požiadavka určiteľnosti obsahu a osoby, ktorá právny úkon uskutočnila. Súd je v danom prípade toho názoru že k tomu, aby bola naplnená požiadavka písomnosti je nutné elektronický dokument podpísať elektronicky podľa osobitných predpisov so všeobecnou výnimkou nahradenia tohto podpisu mechanickými prostriedkami (alebo ich elektronickou podobou) tam, kde je to obvyklé (§ 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Nie je možné konštituovať písomnosť právneho úkonu len na možnosti určenia konajúcej osoby v konkrétnom jednotlivom prípade použitia elektronického dokumentu napr. v dôsledku predchádzajúceho styku alebo e-mailovej adresy či telefónneho čísla (e-mail, chat, ICQ), pokiaľ dokument nie je elektronicky podpísaný. Vychádza sa z toho, že pokiaľ nejde v zásade o písomný právny úkon u listiny, ku ktorej je pripojené na stroji napísané meno a priezvisko alebo pripojená pečiatka, nemalo by to platiť všeobecne ani v prípade elektronických prostriedkov. Napojenie na konkrétnu osobu by preto malo byť silnejšie než formálne označenie subjektu a miesta či zdroja odoslania. Pokiaľ má mať právny úkon uskutočnený elektronickými prostriedkami písomnú formu, mal by byť podpísaný podľa zákona o elektronickom podpise. /Švestka, J., Spáčil, J., Škárová, M., Hulmák, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1až 459 Komentář. 2. Vydání. Praha C.H.Beck, 2009, str. 371/.

88. Súd je toho názoru, že z formulovaného znenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 zo dňa 09.10.2019, je zrejmé, že žalovaný ani nemal priestor na prípadný podpis uvedených dokumentov cestou elektronického podpisu. V konaní nebolo preukázané, že by boli zo strany žalovaného žalobcom predložené elektronické dokumenty opatrené takým akceptačným prostriedkom, ktorý by jednoznačne potvrdzoval ich podpísanie práve jeho osobou. To platí o to skôr, že zo samotných žalobcom

predložených listinných dôkazov je zrejmé, že k menu žalovaného sa pri týchto listinných pokladoch, ktoré mali nahrádzať jeho podpis, pripájali minimálne dva odlišné číselné kódy (porovnaj formulár „Žiadosť o poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru a udelenie súhlasov (ďalej len „Žiadosť“)" zo dňa 09.10.2019, na ktorom v prípade žalovaného je uvedené len jeho meno a priezvisko, ku ktorým je pripojený kód „3y6i0h“ s formulárom zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 z toho istého dňa, u ktorého pri jeho mene je už je pripojený kód „7oi7s2“.). Okrem toho, podľa samotného obsahu žalobcovho formulára „Obchodné podmienky Quatro“ pre uzatvorenie Zmluvy (o spotrebiteľskom úvere poznámka súdu) prostredníctvom elektronických prostriedkov sa vyžadovalo zo strany žalovaného jeho podpísanie „biometrickým podpisom“, čím sa podľa týchto samotných podmienok žalobcu rozumie digitálny vlastnoručný podpis žalovaného ako klienta elektronicky zachytený a zaznamenaný prostredníctvom technického vybavenia žalobcu (Banky), ktorý umožňuje jednoznačné a nezameniteľné určenie fyzickej osoby, ktorá takýto podpis vykonala, vrátane údajov o rýchlosti, tlaku a uhle, pod ktorým sa pero nachádza v čase vykonávania takéhoto podpisu.

89. Súd je preto toho názoru, že zmluva nie je medzi zmluvnými stranami uzavretá v riadnej písomnej forme (§ 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy), keďže nie je opatrená podpisom zmluvných strán, pričom veriteľ nie je v zmluve podpisu označený ani osobou konajúcou v jeho mene, a už len táto skutočnosť spôsobila, že predmetný úver je podľa § 11 ods. 1 písm. a./ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvárania predmetnej zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

90. Na druhej strane absencia podpisu zmluvných strán na uvedenom formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 zo dňa 09.10.2019 nevyklučuje potvrdenie tej skutočnosti, že sa zmluvné strany dohodli o tých náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú v tomto formulári uvedené. Samotná skutočnosť, že predmetná zmluva nebola podpísaná totiž nespôsobuje jej prípadnú neplatnosť, ale len bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru, čo je zrejmé práve z formulácie § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je potrebné chápať ako zákon špeciálny vo vzťahu k právnej úprave ako Občianskeho zákonníka tak aj Obchodného zákonníka ako všeobecných právnych úprav.

91. Súd preto predmetný písomný formulár Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 zo dňa 09.10.2019 skúmal aj z hľadiska splnenia ďalších zákonom predpísaných obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré táto podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. musí mať.

92. V predmetnom formulári Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9109803162 zmluve sú jasne a zrozumiteľne uvedené zmluvné strany identifikačnými údajmi vyžadovanými zákonom (§ 9 ods. 2 písm. b./ a c./ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase vyhotovenia predmetného formulára).

93. Z uvedeného formulára uvedenej zmluvy vyplýva, že poskytnutý úver je spotrebiteľským úverom účelovým, a síce viazaným na kúpu tovaru: biela technika - LG (§ 9 ods. 2 písm. a./ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase vyhotovenia predmetného formulára).

94. Vo formulári uvedenej zmluvy je stanovená doba jej trvania, tak že táto predstavuje 28 mesiacov, alebo do splatenia všetkých záväzkov žalovaného ako klienta podľa tejto zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. d./ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase vyhotovenia predmetného formulára). V uvedenom formulári uvedenej zmluvy je uvedená celková výška úveru sumou 1 378,87 eur, ako aj mena v akej sa úver spláca a síce v mene EURO príslušnými mesačnými splátkami (§ 9 ods. 2 písm. e./ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase vyhotovenia predmetného formulára). Medzi stranami sporu pritom nebolo sporné, že žalobca žalovanému uvedené prostriedky v plnej výške poskytol, čo potvrdzuje aj tá skutočnosť, že žalovaný uhrádzal splátky úveru v prospech žalobcu.

95. Ďalej je v tomto uvedenom formulári uvedenej zmluvy uvedená úroková sadzba, a to hodnotou 18,91 % p.a. platnou ku dňu schválenia úveru, ako aj ročná percentuálna miera nákladov vo výške 20,37 % p.a., a tiež celková čiastka, ktorú musí žalovaný ako spotrebiteľ zaplatiť, vymedzená sumou 1 680 eur (§ 9 ods. 2 písm. g./, h./ a e./ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase vyhotovenia predmetného formulára), vrátane osobitného údajja o nákladoch žalovaného ako spotrebiteľa, ktoré predstavovali sumu 301,13 eur. V zmluve je uvedená aj hodnota RPMN, a to 18,91 % zodpovedajúca výške dohodnutého úroku.

96. Rovnako tak je v predmetnom formulári predmetnom zmluvy uvedená výška mesačnej splátky sumou 60 eur, počet týchto splátok stanovený hodnotou 28, termín ich splatnosti, ktorý je výslovne uvedený a síce informáciou že je to vždy k 20-temu dňu toho-ktorého mesiaca, a zároveň je v ňom uvedená informácia o splatnosti prvej splátky, ktorá je splatná dňa 20.11.2019 (§ 9 ods. 2 písm. i./ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase vyhotovenia predmetného formulára).

97. Súd vzhľadom na záver o nedodržaní obligatórnej písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere považoval tento úver za bezúročný a bez poplatkov.

98. Vychádzajúc z § 7 ZoSÚ je ďalej plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta veriteľom. Pokiaľ si veriteľ uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákon o spotrebiteľských úveroch a ďalšie. Bolo na veriteľovi, aby tento preukázal, že bonitu žalovaného náležite skúmal, že si splnil povinnosť vyplývajúcu mu z § 7 ZoSÚ. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa dlžníka. Nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zák. č. 110/2006 Z. z. a o priemerných výdavkoch obyvateľstva a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (Najvyšší súd ČR pod sp. zn. 33Cdo/2178/2018).

99. Výsledky vykonaného dokazovania priviedli súd v danom prípade k záveru, že je potrebné vychádzať z fikcie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, a to aj z dôvodu podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ. V zmysle danej právnej úpravy je totiž veriteľ povinný pri poskytnutí spotrebiteľského úveru riadne zistiť bonitu klienta, teda či klient bude schopný splácať úver. Či veriteľ túto povinnosť riadne a v súlade so zákonom splnil musí súd rozhodujúci o žalobe veriteľa o plnenie zosplatennej istiny, úrokov a ostatného príslušenstva z úveru skúmať vždy. Túto schopnosť veriteľ posudzuje predovšetkým na základe údajov o príjmoch a výdavkoch tak, ako sa to aj uvádza v § 11 ods. 2 ZoSÚ. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je teda kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Cieľom zákonodarcu bolo zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie si má veriteľ zabezpečiť sám, a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver alebo údajmi z príslušných databáz. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť a overovať a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Pokiaľ však veriteľ takto nepostupuje, zákonodarca jasne zadefinoval jeho počínanie ako hrubé porušenie povinnosti a z toho vyvodil sankciu vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

100. Vzhľadom na jasnú, jednoduchú a zrozumiteľnú zákonnú úpravu v § 7 a § 11 ods. 2 ZoSÚ je povinnosťou každého žalobcu domáhajúceho sa žalobou nárokov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere preukázať splnenie tejto zákonnej povinnosti, teda uviesť skutkové tvrdenia ako konkrétne bola skúmaná bonita žalovaného, s akým výsledkom a označiť a pripojiť dôkazy na preukázanie splnenia tejto zákonnej povinnosti. Bolo na pôvodnom žalobcovi (nehovoriac o tom, že ide o profesionála v oblasti poskytovania úverov), aby súdu predložil všetky zákonom predpokladané dôkazy (teda vrátane výstupov z príslušnej databázy alebo registra) na preukázanie skúmania bonity s odbornou starostlivosťou.

101. Z vykonaného dokazovania súdu je zrejmé, že pri overovaní bonity žalovaného právny predchodca žalobcu disponoval určitými údajmi o výške príjmu žalovaného, ku ktorému predložil mzdový list žalovaného s uvedením príjmu žalovaného za mesiace júl až september 2019 a výsledkom lustrácie žalovaného v evidencii SRBI. Nebolo tak preukázané, či s odbornou starostlivosťou pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdil schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Postup právneho predchodcu žalobcu pri skúmaní bonity spotrebiteľa preukázaný v konaní sa javí iba ako formálny a nezodpovedajúci odbornej starostlivosti. S odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa. Žalobca síce predložil mzdový list žalovaného, nie je však zrejmé, ako skúmal výdavky

žalovaného a jeho celkové úverové zaťaženie, respektíve ako tieto výdavky overil. Iba účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je, spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ. Takýto spôsob zisťovania bonity klienta možno charakterizovať ako posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa. Žalobca nepredložil žiadne listiny, ktorými by overil žalovaným uvádzané skutočnosti, nie je teda zrejmé, ako skúmal príjmy žalovaného, výdavky žalovaného a jeho celkové úverové zaťaženie, respektíve ako tieto výdavky overil. Iba účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je, spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ.

102. Z predložených dôkazov sa súdu javí, že veriteľ zisťoval a overoval len príjem žalobcu cez predložený mzdový list, hoci jeho povinnosťou je zisťovať nielen príjem, ale aj výdavky, a to nielen tie z úverových registrov. Pri skúmaní výdavkov musí veriteľ vykonať audit domáceho rozpočtu dlžníka, aby splnil povinnosť odbornej starostlivosti. Skúmanie výdavkov len nahliadnutím do databáz banky a úverových registrov, nie je dostatočné. Tieto databázy nemôžu dať úplný obraz o výdavkoch klienta, keďže medzi tie možno zaradiť aj bežné mesačné výdavky súvisiace s domácnosťou. Z lustrácie v úverových registrov je možné zistiť počet existujúcich úverov a výšku mesačnej splátky týchto úverov, ktoré spotrebiteľ už má, teda iba peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa, avšak nemožno objektívne posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať úver. Pokiaľ veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, vrátane pravidelných mesačných výdavkov nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. Iba vzájomným porovnaním všetkých rozhodujúcich činiteľov je totiž možné vyhodnotiť, či spotrebiteľ je schopný a či pravdepodobne v budúcnosti (minimálne v období, na ktoré sa zmluva uzatvára) bude schopný plniť svoje záväzky.

103. Z vyjadrenia žalobcu vyplýva, že pri posudzovaní výdavkov vychádzal zo sumy životného minima na žiadateľa v čase posudzovania žiadosti vo výške 210,20 eur.

104. Z ust. § 7 ods. 27 veta posledná ZoSÚ vyplýva, že náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a na príjem spotrebiteľa. Tejto zákonnej povinnosti sa dodávateľ nemôže zbaviť odkazom na životné minimum, nakoľko to nie je ratio zákona a tento postup nezohľadňuje individuálnosť životnej situácie toho ktorého spotrebiteľa a jeho rodiny. Tento postup dodávateľa na úverovom trhu nekriticky akceptuje zjavne nevierohodné údaje poskytnuté spotrebiteľom a nahrádza ich svojvoľne paušálnym údajom v podobe sumy životného minima. Z ničoho teda neplynie záver ani usmernenie pre dodávateľov na úverovom trhu, že výdavky (resp. výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb) spotrebiteľa sa bez ďalšieho majú rovnať sume životného minima (pozri rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 18Csp/5/2023 zo dňa 26.04.2023).

105. Ďalšou zložkou, ku ktorej sa viaže povinnosť skúmania s odbornou starostlivosťou sú výdavky, pričom nie je možné vychádzať len z tvrdení, či čestného prehlásenia spotrebiteľa, ak tieto nie sú podopreté konkrétnymi podkladmi a nestačí mať preukázaný len príjem spotrebiteľa, lebo zákon jasne hovorí o preverení údajov nielen o príjme, ale aj o výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, čo tu žalobca nepreukázal, že náležite preveril. Nebol produkovaný žalobcom ani jediný dôkaz o tom, že by preveril aj ďalšiu povinnú zložku, t.j. výdavky žalovaného, najmä výdavky na živobytie. Žalobca vo vyjadrení k spôsobu skúmania bonity žalovaného pri poskytovaní úveru uviedol, že podľa zistenia veriteľa žalovaný nemá žiadne mesačné finančné výdavky (na splátky úverov, hypoték a lízingov) a že žalovaný nemá žiadne iné mesačné výdavky. Tieto údaje sú zjavne nesprávne (nereálne), čo vyvracia možnosť postupu veriteľa s odbornou starostlivosťou. Nemôže tak byť pochyb o porušení zákonnej povinnosti veriteľa skúmať s odbornou starostlivosťou výdavky žalovaného, ak ten pri poskytnutí úveru vychádza z nulových finančných výdavkov žalovaného, a takto to uvedie do formulára zmluvy, hoci mal a mohol vedieť, že žalovaný finančné mesačné výdavky má, keďže prinajmenšom o určitých výdavkoch žalovaného mal vedomosť z vykonanej lustrácie v evidencii SRBI. Veriteľ teda nezohľadňoval, neposúdil a nepreveril reálne príjmovú a výdavkovú zložku žalovaného, pokiaľ ide o ekonomický status žalovaného, preto žalobca nemôže úspešne tvrdiť, že konal s odbornou starostlivosťou. Žalobca absolútne ničím

nepreukázal skúmanie výdavkov žalovaného (minimálne na stravu, lieky, bývanie). Nejedná sa preto o konanie s odbornou starostlivosťou v prípade, ak veriteľ si tieto rozhodujúce skutočnosti vôbec nezistil a neoveril. Bez zohľadnenia príjmov a rovnako aj výdavkov podľa názoru súdu veriteľ nemohol objektívne posudzovať celkovú sociálno-ekonomickú situáciu žalovaného. Iba ich vzájomným porovnaním je možné vyhodnotiť, či spotrebiteľ je dostatočne solventný a či pravdepodobne v budúcnosti (minimálne v období, na ktoré sa zmluva uzatvára) bude schopný plniť svoje záväzky. Skúmanie bonity žalovaného zo strany veriteľa je potrebné považovať za nepreukázané a úplne formalistické (podporne vid' napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 12Co/136/2019). Opak žalobca nepreukázal.

106. Súd sa v plnom rozsahu stotožňuje aj so závermi vyslovenými Krajským súdom v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016 v zmysle ktorých: „Dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa. Odvolací súd uvádza, že v tomto smere § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. vôbec nepôsobí odradzujúco, preto je dôvodné aplikovať ustanovenie generálneho zákona – Občianskeho zákonníka, a to § 3 ods. 1 o odmietnutí ochrany pri tak závažnom porušení povinnosti veriteľa na finančnom trhu. Poskytovanie úverov a pôžičiek je veľmi vážnym predmetom podnikateľskej činnosti, pretože pri tomto nejde o odplatu platenú v hotovosti, ale o odloženú platbu bez toho, aby bolo zrejmé, čo postretne dlžníka po uzavretí zmluvy. Ak je takáto agenda obzvlášť sledovaná z dôvodu neistých pomerov, ktoré môžu nastať po poskytnutí úveru, potom musia existovať prísne nároky na vyžadovanie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou a vyhodnotiť bonitu spotrebiteľa, keďže na rozdiel od neistých okolností po uzatvorení zmluvy je stav spotrebiteľa z pohľadu jeho osobných majetkových pomerov v čase kontraktácie spoznaťelný. Ak Súdny dvor uznal ako odradzujúcu sankciu nepriznanie úrokov pri nezodpovednom prístupe dodávateľa na finančnom trhu pre porušenie konať s odbornou starostlivosťou, potom je podľa názoru odvolacieho súdu úplne eurokonformné aplikovať § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a porušenie závažnej povinnosti veriteľa považovať za odporujúce morálke.“

107. Súd dáva do pozornosti aj článok 26 preambuly smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorého členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedajúcich postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takému správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14.6.2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií, veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. Na tento účel by mali mať možnosť využiť informácie, ktoré im poskytol spotrebiteľ nielen počas prípravy príslušnej zmluvy o úvere, ale aj počas dlhodobého obchodného vzťahu. Orgány členských štátov by tiež mohli veriteľom poskytnúť vhodné pokyny a usmernenia. Aj spotrebiteľia by mali konať obozretne a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti.

108. Aj z judikatúry Súdneho dvora EÚ jasne vyplýva povinnosť súdov skúmať pri spotrebiteľských zmluvách to, ako dodávateľ posudzoval bonitu spotrebiteľa. Súd v tejto súvislosti poukazuje napr. na aktuálny rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 5. marca 2020 vo veci C-679/2018 (OPR-Finance s.r.o. proti GK) podľa ktorého Články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offio existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23.

109. Záver súdu vo vzťahu k nutnosti riadneho preukázania skúmania bonity spotrebiteľa a čo toto v sebe musí obnášať nemôže byť pre žalobcu nijako nový, či prekvapivý. Súd v tejto súvislosti poukazuje napr. na rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 10Csp/62/2019 zo dňa 20.02.2020 alebo na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5Co/107/2019 zo dňa 13.02.2020, ktoré žalobcovi musia byť známe,

keďže sa týkajú obdobných úverových zmlúv jeho právneho predchodcu a rovnako porušenia povinnosti skúmať bonitu spotrebiteľa.

110. Súd v tejto súvislosti poukazuje tiež napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 19Co/130/2019 zo dňa 27.02.2020. V ňom krajský súd okrem iného uviedol, cit. „Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom žalobca pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta.“

111. Súd na podporu svojich záverov poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.03.2020 sp.zn. 3Co/153/2019 týkajúci sa rovnako porušenia povinnosti skúmať náležite bonitu spotrebiteľa. Podľa záverov krajského súdu (viď bod 17 odôvodnenia rozsudku) „je nutné konštatovať, že ustanovenie § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. súd v súlade s požiadavkou odbornej spôsobilosti veriteľa vykladá tak, že bonita dlžníka musí byť skúmaná cez zisťovanie jeho príjmov a výdavkov ako aj jeho lustráciu cez príslušné databázy. Nevykonanie jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti. Ako vyplýva z prejednávanej veci, overenie bonity dlžníka nebolo dostatočné. Postup žalobcu bol iba formálny a nezodpovedal odbornej starostlivosti. Žalobca nemal preukázaný príjem žalovaného hodnovernými dokladmi, napriek tomu mu poskytol úver. Žalobca sa nezaujímal, aké má žalovaný výdavky na živobytie a či mu teda zostáva dostatok finančných prostriedkov na splácanie úveru. V konaní žalobca nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Keďže žalobca hrubo porušil zákonom stanovenú povinnosť, v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov“.

112. Nedôsledné skúmanie bonity žalovaného spôsobilo tu okrem bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru aj ďalší dôsledok vyplývajúci z § 11 ods. 2 vety prvej citovaného zákona, a to ten, že nie je možné úver predčasne zosplatiť. Právny úkon veriteľa o zosplatnení je preto v rozpore s týmto ustanovením, a preto podľa § 39 Občianskeho zákonníka je absolútne neplatný. Súd len pre úplnosť dodáva, že žalobca síce predložil súdu upozornenie - „predžalobnú upomienku“ zo dňa 26.08.2020, ku ktorému predložil aj doklad o doručovaní, ale nie je zjavné čoho sa tento týkal, doručenie čoho (akej listiny) má preukazovať pričom ako adresát je označený žalovaný. Žalobca predložil tiež oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 28.10.2020, no nepredložil žiaden dôkaz o tom, že toto oznámenie žalovanému skutočne odoslal, resp. doručil do sféry jeho dispozície. Žalobca teda nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by bolo preukázané, že by skutočne doručil žalovanému oznámenie, že vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a vyzval ho k úhrade zosplatennej sumy úveru a kedy sa tak malo stať. Uvedené bolo potrebné preto, lebo bez preukázaného doručenia takéhoto oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a výzvy k úhrade zostatku úveru žalovanému, žalovaný nemohol o ňom vedieť. Navyše samotné oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru ani nemožno akceptovať ako korektnú výzvu k plneniu pre nesprávne uvedenú výšku dlhu žalovaného, keď je tam výzva k úhrade sumy až 1 036,03 eur, teda so zarátaním úrokov, pokút, na ktoré nárok vôbec nevznikol a v skutočnosti dlh bol podstatne nižší. Z ustanovenia § 53 ods. 9 OZ vyplýva, že pre účinné zosplatnenie sa vyžaduje: 1/ existencia omeškania dlžníka so splácaním úveru dlhšia ako 3 mesiace, 2/ upozornenie dlžníka veriteľom na možnosť zosplatnenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatením, 3/ doručenie oznámenia o zosplatnení úveru dlžníkovi, pričom tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne. Žalobca nepreukázal, že by žalovanému doručil predložené oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 28.10.2020, pričom účinky tohto úkonu nastávajú až dorúčením (§ 45 ods. 1 OZ). Podporne viď napr. rozsudok Okresného súdu Levice sp.zn. 7Csp/140/2020 alebo Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 13Csp/7/2020.

113. Súd tak konštatuje, že zo strany žalobcu nedošlo k platnému predčasnému zosplateniu predmetného úveru a žalovaný bol tak naďalej oprávnený ale i povinný splácať predmetný úver splátkami v dojednanej výške mesačnej splátky a v zmluve stanovených splátkových termínoch, až do momentu, kým by týmto postupom nevysplácal celkovú čiastku úveru.

114. Na základe uvedeného teda súd žalovaného zaviazal na úhradu istiny vo výške 828,87 eur, ktorú predstavovala splatná, doposiaľ neuhradená suma poskytnutého úveru, keďže úver bol z vyššie uvedených dôvodov bezúročný a bez poplatkov. K uvedenej sume dospel súd odpočítaním úhrad

uskutočnených žalovaným v prospech žalobcu v celkovej výške 550 eur od celkovej (splatnej) výšky poskytnutého úveru vo výške 1 378,87 eur. V prevyšujúcej časti istiny tak ako už bolo vyššie uvedené z dôvodu, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov súd žalobu zamietol a rovnako tak aj zamietol žalobu v časti príslušenstva prislúchajúceho k tejto prevyšujúcej časti istiny.

115. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

116. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

117. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

118. Žalobca nežiadal úrok z omeškania z jednotlivých splátok odo dňa nasledujúceho po dni ich splatnosti, ale žiadal úrok z omeškania až odo dňa nasledujúceho po dni keď v zmysle jeho názoru vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť celú dlžnú sumu jednorazovo, čo súd vzhľadom na dispozičný princíp nemohol prekročiť, preto aj súd úrok z omeškania priznal až odo dňa nasledujúceho po dni keď sa celý dlh žalovaného stal splatným. Priznanie sankčných úrokov z jednotlivých splátok by totiž bolo v rozpore s dispozičnou zásadou upravenou v § 216 ods. 2 CSP. Vzhľadom k tomu, že súd úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalovaný mal na tento úver zaplatiť veriteľovi len sumu poskytnutej istiny vo výške 828,87 eur. Keďže nepochybne šlo o úver, ktorý sa mal splácať v mesačných splátkach a výška žalovanému predpisovaných splátok bola 60 eur mesačne, potom mal žalovaný úver (len vo výške reálne mu poskytnutej úverovej istiny) v skutočnosti splatiť v 22 splátkach po 60 eur a jednej splátke vo výške 58,87 eur (1 378,87 eur : 60 eur), a teda poslednú splátku by hradil po 23 mesiacoch pri splatnosti prvej splátky dňa 20.11.2019 (splácanie malo byť ku 20. dňu v mesiaci). Splatnosť poslednej splátky teda nastala dňa 20.10.2021. Sadzbou úroku z omeškania určenou podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka je tu sadzba 5 % ročne. Preto vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný odo dňa 21.10.2021 preukázateľne bol v omeškaní so zaplacením nevrátenej úverovej istiny revolvingového úveru vo výške 828,87 eur a jeho omeškanie trvá, uložil mu súd spolu so sumou 828,87 eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 828,87 eur od 21.10.2021 do zaplatenia. Nakoľko súd z dôvodov už uvedených uzavrel, že na ostatné uplatňované nároky žalobcovi nárok nevznikol, s ich zaplacením sa žalovaný nemohol dostať ani do omeškania, preto v časti úroku z omeškania požadovaného zo sumy prevyšujúcej sumu nevrátenej úverovej istiny súd žalobu zamietol a z dôvodov už uvedených zamietol ju aj v časti úroku z omeškania požadovaného nad rámec v akom bol žalobcovi tento nárok priznaný.

119. Pokiaľ ide o lehotu na plnenie, túto súd určil v súlade s § 232 ods. 3 CSP. Žalovaný síce uviedol, že žiada o umožnenie splácať dlh v splátkach vo výške 10 eur mesačne, a to z dôvodu že je nezamestnaný, nemá žiadny príjem a je otcom piatich nezaopatrených detí, avšak svoje tvrdenia relevantne nepreukázal, preto súd žiadosti žalovaného o umožnenie splácať dlh nevyhovel.

120. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

121. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

122. Súd nevzhládol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, pre ktoré by súd žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu procesného úspechu nemal priznať a žalovaný žiadne takéto dôvody nepreukázal. Žalobca mal úspech v časti o zaplatenie sumy 828,87 eur, v ktorej súd žalobe žalobcu vyhovel, v časti uplatnených nárokov v sume 197,03 eur žalobu zamietol. Žalobca tak bol úspešný v časti 80,79 % žalobou uplatneného nároku a žalovaný vo výške 19,21 % žalobou uplatneného nároku. Po zohľadnení vzájomného pomeru úspechu a neúspechu strán sporu, súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 61,58 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Bardejov.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.